

Udkast til Lov,

Aftjening af Børnepligt ved Tjeneste i den dansk-vestindiske Hærstyrke. (Forelagt Folkethinget den 14de Novbr 1852.)

De Landværnepligtige, som enten efter opnaaet 18 Aars Alder herefter paatage sig 6 Aars stadig Tjeneste i den dansk-vestindiske Hærstyrke i Underofficersklassen eller som Menige og udtjene denne Tid i Vestindien eller i Genhold til § 20 i Lov om almindelig Børnepligt af 12te Februar 1849 allerede have paataget sig 8 Aars saadan Tjeneste og derefter have tjent 6 Aar eller derover i Vestindien, have derved fyldestgjort den dem ifølge Loven paahvilende Børnepligt og blive at udsætte af Rullen.

Udtræder nogen af fornævnte Børnepligtige af sin Stilling, forinden han har gjort de 6 Aars Tjeneste, bliver han, hvis han dog har tjent i Vestindien i 4 Aar eller derover, at overføre til Forstærkningen.

Notiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Forinden Børnepligtsloven af 12te Febr. 1849 udkom, var Tjenestetiden for de Børnepligtige, der ansattes ved de vestindiske Tropper, 6 Aar, og navnlig var det ved kongelig Resolution af 1ste Marts 1832 (bekjendtgjort ved Cancellie-Placat af 16de s. M.) bestemt, at de Børnepligtige, som i Vestindien havde udtjent den fastsatte Capitulation af 6 Aar, skulde være fritagne for at opfylde deres Børnepligt ved Linietropperne og Forstærkningens Fastmands-Klasse, hvorimod de, naar de med Afsted vendte tilbage, skulde overføres i Forstærkningens Reserveklasse, hvad i Virkeligheden omtrent var det Samme som Fritagelse for videre Børnepligt.

Efterat det i Børnepligtslovens § 20 er udtalt som almindelig Regel, at unge Menne-

sker, som efter opnaaet 18 Aars Alder have paataget sig 8 Aars stadig Tjeneste i Hæren i Underofficersklassen eller som Menige, paa denne Maade kunne udtjene deres Børnepligt, og at den, som udtræder af sin Stilling, forinden han har gjort de 8 Aars Tjeneste, skal, hvis han har tjent 5 Aar eller derover, overføres til Forstærkningen, men i modsat Fald behandles lige med den Aldersklasse, til hvilken han efter sin Alder hører, er denne Bestemmelse formeent ogsaa at maatte finde Anvendelse paa de Landværnepligtige, der af den vestindiske Hverving blive antagne til Tjeneste ved den vestindiske Troppstyrke, og en Bestemmelse derom optagen i den 13de Paragraph af den under 5te Mai 1851 allernaadigst approberede Organisationsplan for den dansk-vestindiske Hærstyrke.

Erfaringen har imidlertid vist, at Capitulationstidens Forlængelse til 8 Aar har medført væsentlige Uanskeligheder med Hensyn til Rekrutteringen til bemeldte Troppstyrke. Rekrutteringschefen har gjentagne Gange udhævet denne Omstændighed som en af de væsentligste Grunde, der have medført en formindsket Tilgang af Børnepligtige, som ønske at udtjene deres Tjenestetid i Vestindien, og Gouvernementet for de dansk-vestindiske Besiddelser, med hvilket de derværende Militairlæger i saa Henseende samstemme, har saavel af anførte Grund som af Hensyn til de derværende Soldaters fysiske Kraft, udtalt sig for en Forkortelse i Tjenestetiden til det tidligere bestemte Tidrum af 6 Aar.

En saadan Forkortelse har Finantsministeriet derfor anseet for særdeles magtpaaliggende, og det har i Forbindelse dermed andraget paa, at ogsaa den Tjenestetid, som ifølge Børnepligtslovens § 20 medfører Ret til at overføres til Forstærkningen, for Vestindien nedsættes fra 5 til 4 Aar.

Til de anførte Omstændigheder kan endnu føies, at Militairtjenesten i Vestindien maa antages at være strengere end en tilsvarende Tjeneste herhjemme, og at det derfor synes billigt, at der gives Tjenestetiden en passende Forkortelse.

Denne sidstnævnte Grund taler for, at Loven ogsaa kommer til at gjælde om de Land-